

SVOBODNA SLOVENIJA

“ESLOVENIA LIBRE”

Registro Nacional de la Propiedad
Intellectual No. 315759
Año (Leto) VIII (3) No. (Štev.) 43

BUENOS AIRES,
26. OKTOBRA (OCTUBRE)

1950 - Año del Libertador General San Martín - 1950

CORREO
ARGENTINO
(Procedencia)

FRANQUEO A PAGAR

TARIFA REDUCIDA
Concesión Nº 3824

Víctor Martínez 50 - Buenos Aires

29. OKTOBER

29. oktober poznamo vsi Slovenci. Ta dan ni samo zgodovinsko pomemben, ampak je postal simbol stoletnega stremljenja slovenskega naroda po neodvisnosti in samostojnosti.

Prvič je Slovenija praznovala 29. oktober leta 1918. Stara Avstrija, pisan mozaik preziranih in nezadovoljnih narodov, je bila vojaško premagana in je razpadla. Posamezni narodi so v tem zgodovinskem trenutku lahko svobodno izbrali svoja pota. Čehi in Slovaki so si ustanovili svojo lastno državo. Poljaki in Ukrajinci so se priključili republiki Poljski, Romuni so se pridružili svoji domovini, Lahi svoji, Nemci so si ustanovili svojo republiko, Ogrji so se oklenili svoje svetoštetanske krone in južnim Slovanom je prav tako bilo mogoče izbrati si novo obliko svojega političnega življenja.

Vodilni slovenski politiki so to predvidevali in se za ta dan pripravljali.

Stoletna borba Slovencev za svoje narodne pravice je dobila poseben poudarek z majniško deklaracijo leta 1917, ki je odločno željo po slovenski neodvisnosti udomačila do zadnje gorske koče. Mogočna vsenarodna manifestacija na Kongresnem trgu v Ljubljani, dne 29. oktobra 1918 je bila le slovesen in zmagovit zaključek dolge borbe za slovensko samostojnost.

Ne le na ta zgodovinski dan, ampak tudi na bodočnost Slovenije so mislili takratni vodilni slovenski možje. Upoštevajoč na eni strani naravno željo naroda, da se združi z brati iste krvi na jugu, na drugi strani pa izredno težak položaj Slovenije napram sosedu na zahodu, ki je v plačilo za svoje vojskovanje zahteval najlepši kos naše domovine, če že ne vso — in ob popolnem nerazumevanju in celo nenaklonjenosti zmagovitih zahodnih zaveznikov napram našim narodnim zahtevam, je slovenski narod po svojih zakonitih zastopnikih naredil odločilni korak: Zedinjenje s Srbi in Hrvati v narodno državo Jugoslavijo (SHS).

Nobenega dvoma ni, da je bil slovenski narod s to odločitvijo zadovoljen, vendar v tej združitvi najboljši in najnaravnejši način za razvoj svojega narodnega življenja.

Bog sam je pričal, da nismo bili Slovenci krivi, ako v Jugoslaviji ni bilo vse tako, kakor bi bilo lahko in bi moralo biti. Stopili smo v novo državno zajednico z vso iskrenostjo in pripravljeni smo bili storiti več, kot samo dolžnost, da se nova država utrdi in razvije. Doživeli smo mnogo razočaranj, krivic in udarcev, pozabljene so bile dane obljube in prelomljene častne besede, proglasili so nas celo za protidržavne elemente, vendar nad Jugoslavijo nismo obupali. Znali smo vedno dobro razlikovati med državo in državnikom, ki so jo upravljali. Dvajset let slovenske politike med obema svetovnima vojnima je bilo dvajset let borbe za slovensko narodno samostojnost v okviru Jugoslavije, kjer je v bistvu dana možnost, da se vsak jugoslovanski narod samostojno razvija. Vsakdo bo tudi moral priznati, da Slovenci ne nosimo krivde, če je Jugoslavija leta 1941 tako žalostno propadla.

Vsa razočaranja in tudi grenka leta okupacije in državljanske vojne s komunisti to osnovne misli slovenske politike niso mogla ugonobiti. Tako se 29. oktobra 1944 pojavi nova slovenska politična deklaracija, ki jo je podpisalo poleg poklenih politikov in poslancev še tristo vidnih predstavnikov slovenskega javnega življenja vseh panog in prepričan in ki proglasa v imenu vseh slovenskih demokratičnih strank željo vseh Slovencev po Zvezni državi Jugoslaviji, v kateri bi bile zajamčene pravice Slovencev v geografskem, gospodarskem, prometnem in strateškem oziru tako, da bo mogoč nemoten obstoj in razvoj slovenskega naroda. Slovenska ljudska stranka je imela osnutek bodoče ustave Zvezne države Jugoslavije, ki popolnoma jasno poudarja slovenske suverene narodne pravice.

SLOVENCEM

ZA NARODNI PRAZNIK 29 OKTOBRA 1950

29. oktober je obletnica zgodovinskega dne 29. oktobra 1918, ko je Slovenija prelomila zveze z Avstro-ogrskim cesarstvom in je slovenski narod odločil, da hoče živeti v državni zvezi s Hrvati in Srbi v Jugoslaviji.

29. oktober je praznik slovenskega vstajenja in osvobojenja.

Letos, v 10. letu sužnosti našega naroda, v 10. letu, odkar so nacisti, fašisti in komunisti uničili vrednosti 29. oktobra 1918, še ne moremo slaviti tega praznika tako, kot svobodni narodi slave svoje zgodovinske dneve. Posvetimo ga s hvaležnim spominom na vse tiste, ki so po prvi svetovni vojni nosili nevarno in težko odgovornost za narodovo usodo ter obnovimo posvetitev ciljem, ki si jih je naše ljudstvo postavilo v tistih veličastnih dneh, ko je slovenska zastava vihrala kot znamenje zmage slovenske narodne misli in naše posebne ljubezni do vseh jugoslovanskih narodov.

Narodni odbor za Slovenijo je preiskal resnično razpoloženje doma in rojakov v begunstvu, kolikor je to v sedanjih razmerah mogoče, in ugotovil:

Slovenski narod v Jugoslaviji si pred vsem želi osvoboditve iz sedanjega suženjstva pod kruto, koruptno, totalitarno diktaturo jugoslovanske komunistične stranke in njene vlade. Vroče prosi vse rojake, vse prijatelje in vse ljudi, ki spoštujejo in cenijo osnovne človeške svoboščine in načela pravice in resnice v družbi, da rešijo Slovence in vse jugoslovanske narode sedanje vlade, ki nam je bila vsiljena z vojaško in politično močjo ZSSR.

Osvoboditev naroda in rušenje jugoslovanske komunistične diktature je torej naša prva in najvažnejša naloga, ki se ji mora podrediti vse drugo.

Slovenci, ki živijo v Italiji, Avstriji in na Svobodnem Tržaškem ozemlju, se bridko pritožujejo nad krivicami, ki jih morajo trpeti, ker so Italijani in avstrijski Nemci takoj po drugi svetovni vojni obnovili politiko raznarodovanja slovenskih manjšin in jih zatirajo in preganjajo z zasebnimi organiziranimi sredstvi in vladno močjo. Obžalovanja vredna strast narodnega sovraštva zopet divja proti Slovincem, ki jih državne meje ločijo od Slovenije v Jugoslaviji.

Nepremakljivo vztrajno moramo delati in stremeti, da bi se v skupni Sloveniji združili vsi slovenski ljudje, ki živijo na strnjenem slovenskem narodnem ozemlju, da bi mogli uživati narodno svobodo.

Vsi Slovenci, ki niso komunisti, a teh je preko 90 odstotkov, odločno zahtevajo, da se naša domovina vključi v skupnost zapadno-evropskih držav in narodov ter reši vsakega vpliva komunizma in boljševiškega bloka.

Velika večina Slovencev hoče, da bi bila Slovenija enakopravna enota Zveze jugoslovanskih narodnih držav. Njihova želja je, naj jugoslovanski narodi po osvoboditvi z demokratičnimi sredstvi organizirajo svoje vlade in uprave ter svobodno in sporazumno kot enakopravni odločajo o vladi in upravi jugoslovanske državne zveze.

Slovenci hočejo, da se radi složne borbe proti jugoslovanski komunistični diktaturi in za skupno nujno potrebne priprave za prehod in uvedbo demokratičnih ustanov sestavi skupno zastopstvo jugoslovanskih narodov v zamejstvu.

Narodni odbor za Slovenijo so sestavili dne 29. oktobra 1944 zastopniki demokratičnih političnih strank, ki so v rednih in mirnih razmerah med Slovenci dobivale ponovno zaupanje volilcev in nosile odgovornost v našem političnem življenju vso dobo tega stoletja.

Odobril in potrdil ga je začasni slovenski parlament na slovesni seji dne 3. maja 1945. Takrat sklenjene resolucije, ki dajejo smernice za narodno politično delo so podprle in podpisale tudi skoro vse slovenske protikomunistične politične, kulturne, stanovske in gospodarske organizacije.

Zato smatra Narodni odbor za Slovenijo, da mora nadaljevati narodno politično delo v zamejstvu v smislu teh zahtev in želja naroda doma in v tujini

Za Narodni odbor za Slovenijo

Dr. MIHA KREK, l. r.

Predsednik Narodnega odbora za Slovenijo

Slovesni državni akt prvega slovenskega parlamenta na dan 3. maja 1945, ki so ga komunisti označili kot veleizdajo, sloni na gornji deklaraciji in na omenjenem osnutku ustave.

Slovenski narod hrepeneče pričakuje novega 29. oktobra, ki mu bo prinesel definitivno in resnično svobodo. In zapomnimo si: Slovenski narod je doma, v Sloveniji. Ta narod doma trpi in umira, a tudi misli in dela načrte za bodočnost. Po zanesljivih vesteh iz domovine vemo, da je misel 29. oktobra in tretjega maja med narodom še vedno neizpremenjena in živa. Prav gotovo je to stališče naroda sad resnega razmišljanja. In misli, ki zore v trpljenju in v ječah so bolj globoke kot misli, ki se porajajo ob polnih loncih.

Mi, ki živimo v svobodi nismo slovenski narod, ampak le njega neznaten del, ki pa mu je dana velika in odgovorna naloga: Biti glasnik narodovega trpljenja in njegovih načrtov in želja. Narod v domovini od nas ne pričakuje, da bi mu solili možgane, ampak hoče le ljudi, ki zastavijo vse svoje moči v to, da se rešimo najprej zla, ki ga prinaša komunizem. Ko pa bo narod enkrat prost, bo v svobodi na demokratičen način povedal svojo zahtevo in določil dokončno obliko državnega življenja, upoštevajoč mednarodni položaj v tistem trenutku, ki Slovincem skoro gotovo ne bo naklonjen.

Te misli nam narekuje zdrava realnost in spoštovanje do naših bratov, ki trpe v domovini.

MENSAJE DE LA ARGENTINA A LA ORGANIZACION DE LAS NACIONES UNIDAS

En ocasión de quinto aniversario de la fundación de la Organización de las Naciones Unidas el ministro de relaciones exteriores y culto, doctor **Hipólito Jesús Paz**, dirigió el martes pasado el siguiente mensaje al secretario general de la Organización de las Naciones Unidas, señor **Trygve Lie**:

"En este día en que las Naciones Unidas celebran su quinto aniversario la República Argentina se hace presente en tan fausta fecha, expresando a vuestra excelencia sus más fervorosos votos para que el éxito acompañe siempre a la organización, cumpliendo con sus altos propósitos de lograr una efectiva unión entre todos los pueblos del mundo."

POSLANICA ARGENTINE ORGANIZACIJI ZDRUŽENIH NARODOV

Ob peti obletnici ustanovitve organizacije Združenih narodov je zunanji minister **dr. Hipólito Jesús Paz** poslal minuli torek glavnemu tajniku Združenih Narodov g. **Trygve Lie**-ju naslednjo poslanico:

"Na dan, ko Združeni Narodi praznujejo svojo peto obletnico, je navzoča tudi republika Argentina v tem slavnostnem in srečnem trenutku, izražujoč Vaši Ekscelenci svoje najgloblje želje, da bi organizacijo vedno spremljali uspehi pri njenem vzvišenem poslanstvu, da bi prišlo do prave in resnične zveze med narodi sveta."

Konferenca kominforma v Pragi

Predi izbruhom vojske na Koreji je bil Molotov v Peking, kjer je bila tedaj prva konferenca tistih azijskih poglavarjev, ki pripadajo "azijskemu kominformu". Listi so tedaj pisali, da je bil celo Molotov tisti, ki je iz Moskve prinesel poslednja navodila za napad iz severne Koreje proti jugu. — Sedaj po uspehih zavezniških vojska na Koreji je prišel Molotov na čelu sovjetskega zastopstva na konferenco v Prago. Vse dosedanje konference kominforma so bile tajne in o tem, kaj so na njih sklepali, so listi mogli pozneje samo domnevati, ali pa so iz dogodkov ugotavljali, kaj so se kom. voditelji dogovorili. Toda tokrat je bila praska konferenca velika izjema: po konferenci je bilo objavljeno dolgo uradno poročilo o tem, kaj menijo kom. državniki o oborožitvi zahodne Nemčije in o usodi miru na svetu. Razlika je velika: prejšnji zarotniški krožek kominforma se sedaj spreminja v organiziran blok skupine držav, ki so poslane na konferenco svoje zunanje ministre in kom. voditelji iz tistih držav, kjer nimajo vlade v rokah komunisti, niso bili omenjeni. Odkod ta pohlevnost?

Rusija za vojno še ni pripravljena

Ko se je zdelo, da je kom. ofenziva na Koreji ves svet presenetila in pokazala, kako malo so zahodni zavezniki pripravljeni na vojno, pa se je ob prvem zmagovitem preobratu na Koreji začelo govoriti o tem, kako so se sovjeti pri tej svoji potezi uračunali. Na zasedanju ZN v New Yorku je Višinski v veliki defenzivi in se trudi dokazati, kako žele sovjeti sodelovati pri izgradnji miru. Že okrog sredine avgusta so iz severne Koreje morali oditi vsi sovjetski državljani; v Moskvi so že tedaj ugotovili, da vojske na Koreji ne morejo dobiti.

Ali pa morejo dobiti splošno vojsko? Ob izbruhu korejski! sovravnosti so se mnogi izpraševali, zakaj sovjeti ne krenejo na splošen pohod. V Evropi imajo sovjeti za svojim zastorjem 100 divizij, zahodni zavezniki pa imajo vsega samo 12 divizij. Premoč v oborožitvi je tudi na sovjetski strani. In vendar sovjeti niso krenili naprej.

Ameriški list "U. S. News and World" Report" navaja o tem zanimive podatke. List pravi, da v Moskvi dobro vedo, da v kljub trenutni številčni premoči v pehoti in topništvu nimajo izgledov, da bi vojsko dobili. Ko je l. 1946 vodja ameriških atomskih raziskavanj Oppenheimer poročal kongresu o stanju ameriške atomske oborožitve, je izjavil, da imajo v USA v zalogi 450 atomskih bomb. Danes imajo USA v Angliji, v Arabiji in na letalonosilkah v Sredozemskem morju razmeščenih nad 2000 bombnikov, ki lahko takoj po izbruhu sovražnosti v času od treh do dvanajst ur prilete nad

vsa glavna sovjetska središča industrije in petrolejskih vrelcev; bombniki iz Anglije bi v pet in pol urah po odletu mogli obsuti Moskvo z atomskimi bombami. Z zalogo atomskih bomb, ki so jih USA imele v letu 1946 bi zamogli ameriški bombniki (računajoč z 20 odstot. izgubami, kar bi bil rekord) v istem dnevu, ko bi sovjeti sprožili napad, razdejati 81 sovjetskih vojaško važnih središč. Danes računajo, da imajo sovjeti 25 atomskih bomb; škoda, ki bi jo prizadejali USA bi bila velika, toda še od daleč ne tako odločilna, kakor škoda, prizadejana sovjetom.

Poleg tega je zmogljivost ameriške vojne proizvodnje neprimerno višja od sovjetske. Sovjeti poznajo številke ameriške vojne proizvodnje iz druge svetovne vojne, in te so: v enem samem vojnem letu je ameriška vojna industrija mogla izdelati: 96.000 letal, 59.500 tankov, 9000 oklepnih voz, 648.000 tovornih avtomobilov, 537 vojnihi ladij in 27.000 prevoznih ladij. Municije so letno izdelali za 9 milijard dolarjev. — List dostavlja, da bi vkljub vsemu dosedanjemu napredku sovjetska industrija verjetno rabila še tri desetletja, da bi mogla preseči ameriško.

ZN pridobivajo na ugledu

Kakor je besedilo praškega komunikeja krotko in do dna ponižno, tako se tudi Višinski na glavni skupščini trudi dokazati, kako prav bi bilo podpreti ugled in vpliv ZN. V politični komisiji glavne skupščine ZN se je zgodilo celo, da je Višinski glasoval enako, kakor drugi člani komisije. Seveda je šlo za resolucijo, kako okrepiti mir na svetu.

Toda pred dnevi je Baruch, bivši predsednik ameriške komisije za atomsko energijo, ponovno ogorčil ameriško javnost, da naj bo previdna in da naj računa z novim presenečenjem sovjetov. Terjal je, da naj se v USA takoj izvede popolna mobilizacija in da naj se vojna proizvodnja pospeši. Baruch trdi, da sovjetsko oboroževanje silovito narašča. Vse ameriško gospodarstvo se naj zato postavi v isto stanje, kakor da bi že obstojala vojna. Tako svari državnik, ki je moral opraviti nešteto posvetov s sovjeti, zlasti z Gromikom, ko je bil ta zastopnik sovjetske vlade v ZN. Že pred letom dni je bil Baruch tudi dalj časa v Moskvi, kjer je imel daljše in tudi zadnje posvete s sovjeti o kontroli nad atomsko energijo. In tedaj so tista pogajanja popolnoma propadla; in od tedaj naprej svari Baruch ameriško javnost pred lahkovernostjo ali zaupljivostjo do sovjetov.

Vsak že sedaj misli, kakšen koledar bo kupil za leto 1951! Svobodna Slovenija ga že tiska!

Naročajte in širite SVOBODNO SLOVENIJO

KONCERT ZBORA "GALLUS"

Argentinski prav tako pa tudi slovenski stari in novi buenosaireski javnosti se je 15. oktobra v dvorani kolegija "El Salvador", predstavil Slovenski pevski zbor "Gallus", pod vodstvom pevovalke dr. Julija Savellija. Tridelni spored je obsegal najprej Petelin-Gallusove skladbe in potem slovenske umetne in narodne pesmi.

Koncert je gotovo predstavljal enega največjih kulturnih dogodkov za našo javnost v tem letu in je le škoda, da se pevci niso mogli predstaviti s tem ali pa morda nekoliko mešanim sporedom v kakšni veliki prestolniški dvorani. Zbor je pod spretnim vodstvom dr. Savellija pokazal svojo veliko tehnično izsolanost. Predvsem v prvem delu, v delih Gallusovih, ki so včasih naravnost preveč drzno izpeljane in prepletene, smo mogli občudovati pevsko tehnično dovršenost. Čeprav so se glasovno vsi štirje glasovi ujemali, je bilo vendar opaziti šibkost posameznih glasov. Strogo opazovano: morda so res samo alti bili glasovno dovolj močni, da si imel občutek, da so tudi pri "fortissimo", še vedno imeli "nekaj za seboj". (Mimogrede povedano: v isti dvorani sem pred mesecem dni poslušal "Veliki ruski mešani zbor", ki je bil številčno precej pod "Callusom" in je vendarle vse drugače izzvenelo.) Ali je bila samo nezvočnost dvorane, ali morda tudi utrujenost predvsem moških glasov kriva tega vtisa? V glavnem se je celotni zbor — posebno še sopran, ki je bil v začetku nekam zastir — v drugem delu koncerta znatno dvignil. Zlasti ženski zbor, ki je v nekaterih stavkih samo za ženski glas (posebno pri Svatovskih pesmih) naravnost presegel to, kar danes na kakršnem koli svetovnem odru moremo imenovati dovršenost v izvedbi in občutju.

Koncert se je pričel z "Ecce quomodo moritur justus" za štiriglasni mešani zbor, s to tolikokrat ponovljeno in prav zaradi resnične umetniške vrednosti zato vedno lepšo kompozicijo, ki je, s tega Haendela tako prevzela, da jo je "prevzel" v svojem "Funeral Anthem". Velikost našega največjega klasičnega skladatelja moremo občudovati zaradi dveh stvari. V kontrapunktičnem labirintu beneške šole se je besedilo naravnost izgubilo. Ne samo, da je ta šola nekako mehanično ustvarila dve fiksni šoli; tudi zaradi premalega poudarjanja snovi, oziroma, kakor pravimo teksta, je predstavljala neko mrtvo silo, kateri pa so vsi tedanji svetovni skladatelji bili pokorni. Le malo njih — in med njimi naš Petelin-Gallus — se jih je otegnilo in šlo na svojo pot. Na drugi strani, kar je še važnejše in bolj občudovanja vredno pri našem klasičniku, pa je zgradba sama. "Ecce quomodo" je morda ena najbolj idealno zgrajenih del, ki pa kljub svoji kompliciranosti, ali kakor smo včasih pravili "matematični zgradbi", ni izgubila svoje prepričevalne umetniške sile. Ni se čuditi, da je to delo prevzelo tudi druge skladatelje, da so si "izposodili" to Petelinovo delo za njih skladbe in da — kar je morda za nas še važnejše — da tudi sodobni slovenski skladatelj (kakor mi je znano iz pisma mladega našega umetnika) spet uporablja, pa naj bo samo kot variacijo ali pa memorizacijo to čudovito skladbo v nastajajoči skladbi "Tolminski punt", ki se konča z ogabljenjem na goriškem Travniku...

Ko že tolikokrat omenjamo Gallusa kot Palestrino s severa, bi morda omenil neko stvar. Naši muzikologi bi jo naj razčistili. V knjigi "Katalog plošč", ki ga je sestavil David Hall in je izšla v New Yorku, je omenjena skladba "Ecce quomodo moritur justus" in sicer kot skladba Palestrine. Izjava jo Augustana Choir, vodi Veld Henry. Medtem pa profesor glasbe na Univerzi v Cambridge Edward J. Dent, ki je eden najtemeljitejših poznavalcev Palestrine in njegove dobe ne omenja tega dela v popolnem seznamu Palestrininih del (The International Cyclopaedia of Music and Musicians, Oscar Thompson, New York, 1946. Pag. 1352 do 1356.) Napaka? Zamenjava zaradi "Palestrine s severa"? — Pač pa je isti pevski zbor snel na plošče Petelinovo (Haendlovo) "Adoramus Te Jesu Christe", o kateri pravi David Hall v "The Redord Book", da je "...sijajno delo enega največjih zgodnjih nemških mojstrov...", čeprav izvedbe ne pohlvali popolnoma.

Po Gallusovi Ave Mariji, morda tako po zgradbi, kakor po izvedbi, najlepši skladbi iz prvega dela koncerta, je zbor prav z občutkom podal tridelno božično skladbo in štiriglasni "Surge Propera". Končal je zbor ta del koncerta z "Haec

IZ TEDNA V TEDEN

Iz svobodnega sveta

V ZN je USA predložila gospodarskemu in socialnemu svetu resolucijo o obnovi porušene Koreje s preračunom 80 milijonov dolarjev. Zasebno sta se sestala Višinski in Dulles ter razpravljala o možnosti sovjetske udeležbe pri izdelavi mirovne pogodbe z Japonsko. Prav tako se je razširila govorica, da je Višinski predlagal sestanek "velikih petih", kar sta pozneje Acheson in Bevin odločno odklonila. Politični odbor ZN je izglasoval ameriški predlog o sklicanju skupščine v 24 urah v slučaju napada ene države na drugo, če VS zaradi veta ne bi mogel ukreniti prečiščenosti. Prav tako je isti odbor postavil komisiji 14 držav, vključno ZSSR, ki naj bi nadzorovala kritične točke v raznih delih sveta. Malik je v VS izjavil, da se "ZSSR uradno obveže, da ne bo prva, ki bo vrgla atomsko bombo." Znova je izjavljal, da je ZSSR za razorožitev ter v glavnem ponavljal že znane sovjetske trditve o tem vprašanju. ZSSR je ponovno odklonila Trygve Lie-a za tajnika ZN za naslednjih pet let in predlagala za to mesto Meksikanca Nervo, Filipince Remula in Indijca Rau-a. Ostali člani so glasovali proti tem kandidatom. Višinski je tudi izjavil, da ZSSR ne bo razpravljala o Formozu. V drugem govoru pa je znova propagiral "sožitje" med komunizmom in kapitalizmom ter omenjal tozadevne Stalinove izjave iz prejšnjih let. Truman pa je ob peti obletnici obstoja ZN 24. oktobra, govoril v skupščini ter v glavnem podčrtal prepričanje, da "vojna ni neizogibna".

Na podlagi določil protikomunističnega zakona so v USA pričeli s splošnim lovom v prvi vrsti na tuje komuniste. V prvih racijah so jih zaprli 86 najglavnejših. Te in druge, ki jih bodo še aretirali, bodo deportirali. Na podlagi istega zakona so prepovedali vstop v USA tudi španskih "alangistom".

Truman je po vrnitvi s sestanka z MacArthurjem govoril v San Franciscu. Poudarjal je ameriško zahtevo, da "mora ZSSR dejansko pokazati da hoče mir." V dckaz za to mora ZSSR: 1. Delati po načelih ZN; 2. Tudi sama pozvati severno Korejo na predajo; 3. Dvigniti železne zavese in dopustiti svobodno izmenjavo poročil in idej in 4. Pridružiti se naporom ZN za vzpostavitev kolektivnega varnostnega sistema, po katerem bi bilo mogoče prepovedati atomsko bombo in izvesti razorožitev. Opozoril je ZSSR, da se USA ne bo dala ustrašiti ter bo izvedla popolno oborožitev, lastno in svojih zaveznikov.

Višinski je Trumana v ZN napadel z izjavo, da je ostal "nepopolniji vojni hujskač" in da se tudi ZSSR "ne bo

Diaes". V lanske glasbeni buenosaireski sezoni smo isto pesem poslušali v Gledališču Colon in sicer v izvedbi Dunajskih dečkov pevcev (Wiener Saengerknaben), ki so v naslednjih koncertih in z velikanskim uspehom izvajali tudi druga Petelin-Gallusova dela (Motet za pet glasov "Canite Tuba", poleg "Repleti sunt" in "Ascendit Deus"). Morda je bila njih izvedba bolj jasna in prisrčna, vendar nam jo je "Gallus" podal bolj odgovarjajoče: s silo in slavnostnim občutkom, ki pesmi odgovarja.

V ostalih dveh delih koncerta, kjer smo slišali nekaj starejših in novejših umetnih pesmi poleg nekaterih narodnih, nam je zbor podal prav z občutkom vesele in žalostne ritme, ki so vsaj v slovenskem delu poslušalstva vzbudili še prav posebne občutke in je bil zato zbor obenem s solisti prav bogato nagrajen z dolgotrajnimi ovacijami. Vedno na višini, nam je "Gallus" podal v tem delu koncerta nekaj pravih biserov iz obširnega slovenskega zborovskega repertoarja, ki so v dovršeni izvedbi častno izpolnili večer organiziran ob priliki štiristoletnice rojstva našega glasbenega genija.

Čiste intonacije in pravilna uravnovešenost med posameznimi deli zbora, sta drugi veliki lastnosti zbora "Gallus", ki ima medseboj nekaj prav čudovitih glasov. Ne mislim pri tem samo na soliste, ki so doživeto in v harmoničnem odnosu do zbora izpeljali svoje "sole".

Pevovodja dr. Julij Savelli je mirno toda z gotovostjo imel ves čas zbor v oblasti. Če bi mogla teči primera med močjo izvajalcev in močjo pevovalke, bi moral dejati, da je — odkar smo zadnjič slišali "Gallusa" na koncertu še v Rimu, — zrasel bolj pevovodja v moči in pre-

dala ustrašiti pred ameriški grožnjami."

Anglija. Zakladnik minister Sir Stafford Cripps je zaradi bolezni odstopil.

Vlada je izdala odredbo, po kateri bodo vse tujce, ki prihajajo v Anglijo, temeljito zaslišali zaradi ev. možnosti sodelovanja pri komunističnih organizacijah.

Prof. dr. Pontecorvo, bivši italijanski državljani judovskega porekla, ki se je v Angliji naselil pred leti ter dobil državljanstvo, v zadnjih letih pa sodeloval v atomskem institutu v Harwellu (skupno s Fuchsom!) je 25. julija odpotoval iz Anglije na počitnice v Italijo, od tam pa v začetku septembra na Švedsko, nato na Finsko, kjer je sled za njim izginila. Po opravljenih poizvedbah sklepajo, da je odšel v ZSSR ter odnesel s seboj precej atomskih tajnosti, kakor je moral to resorni minister v parlamentu priznati.

FRANCIJA. — Schumannov načrt o skupni organizaciji jeklarske industrije bo verjetno šel v pozabo, kajti privatni podjetniki, ki so do korejske vojske in do pričlenjanja ponovne oborožitve imeli veliko interesa na tem, da v skupnosti več zaslužijo, so z novimi naročili za oborožitev ugotovili boljše zaslužke.

Kljub ugodnemu stališču francoske javnosti, naj se dovoli ponovna oborožitev Nemčije, je vlada zavzela kompromisno stališče, s katerim dovoljuje samo delno oborožitev Nemcev v okviru evropske vojske. Najodločnejši nasprotniki oborožitve so socialisti in so ostali partnerji v vladi sprejeli kompromisno rešitev precej samo zaradi ohranitve koalicijske vlade.

NEMCIJA. — V Goslarju, tik ob meji sovjetske zone, je bil I. povojni kongres nemške kat. ljudske stranke, katerega so se udeležili tudi zastopniki številnih kršč. dem. strank iz vse Evrope. Za predsednika je bil ponovno izvoljen Adenauer, ki je v svojih govorih zahteval zlasti to, da mora Nemčija postati obrambni zd pred vzhodom; da se razveljavi dogovor o odstupu zemlje Poljakom in Čehom; da se odločno odkloni mirovni proglas komunističnega praškega kongresa in da se zah. Nemčija čim prej popolno in enakopravno vključi v družino narodov.

Amer. oblasti se bavijo z mislijo, izseliti iz zah. Berlina 120.000 strokovno usposobljenih delavcev ter jih naseliti v deželah, kjer jih primanjkuje; s tem bi zmanjšali brezposelnost.

Na obisk v Berlin je prispel USA-general Lucius Clay, ki je kot predstavnik gibanja Free Europe prvi udaril na veliki 10 tonski "zvon svobode", darilo ameriških borcev za svobodno Evropo berlinskemu mestu. Ob prvih udar-

rači vedeti, kako je postopati s prepozno prišli. Če ne do konca prvega dela koncerta, pa vsaj do konca pesmi, naj počakajo zunaj. Pevca je treba spoštovati in pri tem je tega umetniškega spoštovanja vreden tako naš pevec iz zbora, kakor Gigli ali kateri koli umetnik v Colonu. Da o poslušalcih, ki so prišli na koncert zato, da slišijo in uživajo ob petju, ne govorim...

In za konec, nekaj, kar sploh ne spada sem, pač pa morda bolj zasluži uvodnik v časopisu. Slovenci smo naravnost vzgojeni nevezgjeni narod; posebno še umetniško. Ne znamo pokazati nekomu, da smo hvaležni, da ga občudujemo. Še manj: poslušamo, recimo, krasno pesem, spominjamo se nekdanjih dni, morda nam celo solze pridejo v oči. Ko se pesem konča, pa oči ugasnejo, roke ohlapajo. Sram nas je ploskati, sram nas je zakričati, da smo veseli, da smo hvaležni njim, ki prav tako, kakor mi, ali pa morda še bolj, kakor mi, garajo cele dneve, pa kljub temu najdejo časa, da študirajo pesmi, in da ustvarijo iz sebe nekaj, na kar smo lahko ne samo umetniško, ampak tudi narodno ponosni. Prepričan sem, da je bilo tisoč ljudi veselih, da so mogli preživeti ta večer. Pa bi rad vedel, koliko ljudi, je eno samo besedo, čestitko izrazilo za ves tisti trud, ki se z vsem našim denarjem ne bi dal poplačati. Rad bi vedel, koliko ljudi je pri tem večeru začutilo, da se niso odkupili samo z nekaj ploskanji, pa čeprav so bila prav dolgotrajna, ampak, da so jim nekaj več dolžni: zahvale za rasični umetniški večer, ob katerem bi se marsikdo lahko mogel za vedno znebiti občutka manjvrednosti, napačne skromnosti, ki nam vsem brani, da bi se nemoteno mogli razvijati.

Nekaj, kar prav tako ne spada h kritiki, pa je vendarle potrebno povedati: Tako občinstvo, kakor reditelji bi morali vedeti, kako je postopati s prepozno prišli. Če ne do konca prvega dela koncerta, pa vsaj do konca pesmi, naj počakajo zunaj. Pevca je treba spoštovati in pri tem je tega umetniškega spoštovanja vreden tako naš pevec iz zbora, kakor Gigli ali kateri koli umetnik v Colonu. Da o poslušalcih, ki so prišli na koncert zato, da slišijo in uživajo ob petju, ne govorim...

In za konec, nekaj, kar sploh ne spada sem, pač pa morda bolj zasluži uvodnik v časopisu. Slovenci smo naravnost vzgojeni nevezgjeni narod; posebno še umetniško. Ne znamo pokazati nekomu, da smo hvaležni, da ga občudujemo. Še manj: poslušamo, recimo, krasno pesem, spominjamo se nekdanjih dni, morda nam celo solze pridejo v oči. Ko se pesem konča, pa oči ugasnejo, roke ohlapajo. Sram nas je ploskati, sram nas je zakričati, da smo veseli, da smo hvaležni njim, ki prav tako, kakor mi, ali pa morda še bolj, kakor mi, garajo cele dneve, pa kljub temu najdejo časa, da študirajo pesmi, in da ustvarijo iz sebe nekaj, na kar smo lahko ne samo umetniško, ampak tudi narodno ponosni. Prepričan sem, da je bilo tisoč ljudi veselih, da so mogli preživeti ta večer. Pa bi rad vedel, koliko ljudi, je eno samo besedo, čestitko izrazilo za ves tisti trud, ki se z vsem našim denarjem ne bi dal poplačati. Rad bi vedel, koliko ljudi je pri tem večeru začutilo, da se niso odkupili samo z nekaj ploskanji, pa čeprav so bila prav dolgotrajna, ampak, da so jim nekaj več dolžni: zahvale za rasični umetniški večer, ob katerem bi se marsikdo lahko mogel za vedno znebiti občutka manjvrednosti, napačne skromnosti, ki nam vsem brani, da bi se nemoteno mogli razvijati.

cih na zvon, ki jih je slišati tudi v sovjetsko zono Berlina in Nemčije, so pričeli zvoniti tudi vsi ostali zvonovi v obsejnih področjih ob železni zavesi.

Gospodarski min. zah. Nemčije dr. Erhard je napovedal temeljite ukrepe o varčevanju, povečanju in kontroli produkcije, vse v namenu čim prejšnje vključitve Nemčije v oborožitvene narhte evropske skupnosti.

Za železno zaveso

FLRJ: Titova vlada je uradno zaprosila Anglijo za pomoč v živilih; angl. vlada je naprosila vse dominijone, naj Titovi Jugoslavijski pomagajo z živili, medtem ko ji bo ona dala finančno in tehnično pomoč.

ZSSR: V bojih s sovj. policijo je padel poveljnik ukrajinskih uporniških oddelkov general Čuprinka; na njegovo mesto je ukrajinski narodni odbor v emigraciji imenoval polkovnika Vasila Kovala.

POPOLEN PORAZ KOREJSKIH KOMUNISTOV

Na Koreji se vojna bliža koncu. Amerikanci in južni Korejci so potisnili rdeče vojske daleč proti mandžurski meji ter je bodo dosegli v nekaj dneh. Po padcu kom. glavnega mesta Pyongyanga je prišlo skoro do razsula komunistične vojske, medtem ko je kom. vlada zbežala v Mandžurijo.

MacArthur je spet izvedel odlični strateški podvig, ko je bila pod njegovim osebnim nadzorstvom iz zraka izvedena akcija prvič 4000, čez nekaj ur pa še 1800 ameriških padalcev severno od Sunchona in Sukhona. S to akcijo je MacArthur zajel 30.000 komunistov. Po sklenitvi obroča so Amerikanci prodirali naprej proti severu in se skoro brez odpora bližajo mandžurski in sibirski meji.

Čete ZN so ob svojem pohodu v severno Korejo spet odkrile nova kom. grozodejstva nad ameriški in korejski vojnimi ujetniki. Deset so našli že nad 1000 pobitih žrtev. Komunisti na Koreji se poslužujejo istih metod, kakor povsod po svetu, kjer pridejo na oblast. Ameriško ogorčenje je sedaj veliko, ker padajo ameriške žrtve.

MacArthur namerava v Koreji po koncu vojaških operacij organizirati in dokončno izvežbat korejsko vojsko 250 tisoč moč s stalno dodeljenimi ameriški instruktorji. Glavnina te vojske naj bi bila razporejena vzdolž mandžursko-sibirske meje.

Amerikanci so dosedaj zajeli že nad 323.000 komunistov ter vojaškega materiala, s katerim bi bilo mogoče opremiti 12 pehotnih divizij in 2 motorizirani!

rali vedeti, kako je postopati s prepozno prišli. Če ne do konca prvega dela koncerta, pa vsaj do konca pesmi, naj počakajo zunaj. Pevca je treba spoštovati in pri tem je tega umetniškega spoštovanja vreden tako naš pevec iz zbora, kakor Gigli ali kateri koli umetnik v Colonu. Da o poslušalcih, ki so prišli na koncert zato, da slišijo in uživajo ob petju, ne govorim...

In za konec, nekaj, kar sploh ne spada sem, pač pa morda bolj zasluži uvodnik v časopisu. Slovenci smo naravnost vzgojeni nevezgjeni narod; posebno še umetniško. Ne znamo pokazati nekomu, da smo hvaležni, da ga občudujemo. Še manj: poslušamo, recimo, krasno pesem, spominjamo se nekdanjih dni, morda nam celo solze pridejo v oči. Ko se pesem konča, pa oči ugasnejo, roke ohlapajo. Sram nas je ploskati, sram nas je zakričati, da smo veseli, da smo hvaležni njim, ki prav tako, kakor mi, ali pa morda še bolj, kakor mi, garajo cele dneve, pa kljub temu najdejo časa, da študirajo pesmi, in da ustvarijo iz sebe nekaj, na kar smo lahko ne samo umetniško, ampak tudi narodno ponosni. Prepričan sem, da je bilo tisoč ljudi veselih, da so mogli preživeti ta večer. Pa bi rad vedel, koliko ljudi, je eno samo besedo, čestitko izrazilo za ves tisti trud, ki se z vsem našim denarjem ne bi dal poplačati. Rad bi vedel, koliko ljudi je pri tem večeru začutilo, da se niso odkupili samo z nekaj ploskanji, pa čeprav so bila prav dolgotrajna, ampak, da so jim nekaj več dolžni: zahvale za rasični umetniški večer, ob katerem bi se marsikdo lahko mogel za vedno znebiti občutka manjvrednosti, napačne skromnosti, ki nam vsem brani, da bi se nemoteno mogli razvijati.

ARGENTINA

V Buenos Airesu je prispel prejšnji petek kardinal dr. Ernesto Ruffini, kot zastopnik papežev na V. nacionalnem kongresu v Rosario. Visokega cerkvenega dostojanstvenika so sprejeli z vsemi častmi na letališču na Ezeizi, popoldne istega dne ga je sprejel podpredsednik republike dr. Quijano, nato se je pa v katedrali poklonil spominu Osvoboditelja.

V Rosario so prejšnjo nedeljo slovesno začeli Peti narodni evharistični kongres. Navzoče so bile številne visoke cerkvene in svetne osebnosti. Guverner province ing. Caesar je dvignil na drog narodno zastavo, na kar je pristopil k oltarju nadškof iz San Pabla ter je imel pontifikalno sveto mašo. Papeški delegat kardinal dr. Ernesto Ruffini je številni množici podelil apostolski blagoslov. Istega dne so se začela številna verska zborovanja za najrazličnejše stanove in ostale prireditve, ki so na sporedu petega evharističnega kongresa, kot n. pr. razne razstave. Kongres traja ves teden. Slovesen zaključek bo v nedeljo, ko se bodo v Rosario zbrale velike množice vernikov iz vseh delov republike.

Ljudstvo je papeškega delegata kardinala Ruffinija povsod navdušeno sprejemalo in ga pozdravljalo ter izražalo svojo vdanost svetemu Očetu.

Predsednik republike general Peron je po končanih slavnostih 17. oktobra odšel z gosposoprog na nekajdnevni dopust na svoje posestvo v San Vicente.

V Buenos Airesu so se v nedeljo začele mednarodne tekme v košarki. Udeležuje se jih tudi moštvo iz titove Jugoslavije. Od Slovencev je v njem Ladislav Demšar. Jugoslovansko moštvo je imelo prvo srečanje s peruanskim teamom ter je tekmo izgubilo.

V mestu Yapeyu, rojstnem kraju generala San Martina, bo 26. t. m. letalski minister izročil prometu novo letališče.

Urad za nadzorovanje cen je v zadnjih dneh poostil svojo delavnost ter je zasačil več kršilcev obstoječih zakonskih predpisov. Devet takih navijalcev cen je kaznoval z visokimi denarnimi globami, večmesnim zaporom in z odvzemom koncesije za stalno za njihove obrate.

V buenosaireski nadškofiji so bile prejšnjo nedeljo po vseh cerkvah zadostilne maše radi zadnjih napadov spiritistov na Kristusa. Vse cerkve so bile polne vernikov. Župniki so imeli na vernike nagovore, v katerih so odločno obsodili žalitve spiritistov Kristusove cerkve.

Proslavo 17. oktobra so v Buenos Airesu zaključili z uprizoritvijo Sofoklejeve "Elektre".

Izvoz Argentine v USA je od marca meseca v stalnem porastu ter je vrednost dosedaj izvoženega blaga močno narastla. Severna Amerika v zadnjem času kupuje v Argentini predvsem usnje in kože.

"Bank of London and South America" v svojem zadnjem poročilu naveda, da so se denarne rezerve Argentine v zadnjem času občutno povečale.

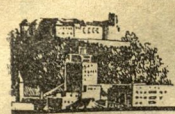
V provinci Mendoza so kredite za izvajanje javnih del zvišali na 350 milijonov.

Prometni minister polkovnik Castro je prispel iz Meksike v nedeljo v New York, odkoder je odpotoval v Washington in je imel tam več razgovorov s šefom oddelka v zun. min. za južnoameriške države Millerjem. Prometni minister Castro si bo v USA ogledal tovarne za izdelovanje lokomotiv in ostalega železniškega materiala.

Nacionalna zemljepisna družba v USA je z ozirom na ogromni napredek posameznih južnoameriških držav izdala nov zemljevid ameriškega kontinenta, v katerem so že zarisana najnovejša mesta, novi rudniki, petrolejska področja, nove letalske zveze itd. Po tem zemljevidu je Buenos Aires — ne Veliki Buenos Aires, ampak samo Capital — tretje največje ameriško mesto. Prvo je New York, za njim Chicago, takoj nato pa Buenos Aires s 3.000.371 prebivalci.

V vladni palači v Jujuyu je v soboto ponoči izbruhnil požar ter uničil drugo nadstropje.

PORAVNAJTE NAROČNINO

Novice iz Slovenije

POPOLEN PROPAD TITOVEGA PETLETNEGA PLANA

Kljub močno zastraženi meji se je v zadnjem času zopet posrečil prebeg nekaterim ljudem iz titovine. Od enega smo dobili iz svobodnega sveta pismo, v katerem poudarja svoje veselje, da je po tolikih letih trpljenja in stalnega strahu lahko zopet svobodno zadiral. V njem nam pa tudi na kratko popisuje sedanje neznošno in obupno stanje, v katerega so komunisti doma spravili narod.

Takole pravi: "Doma ne gre več naprej. Ljudje dobesedno stradajo in uradništvo so začeli odpustiti. Vse žene, ki so poročene z zaposlenimi možmi so kratkoma pometalizirane. Obdržali so le vdove in neporočene žene. Ker pa je zaslužek mož prenizek, da bi kril zahteve vzdrževanja družine, razen v "višjih" položajih, je poleg pomanjkanja živl nastopila tudi pomanjkanje denarja, tako, da večina ljudi ne more kupiti niti tega, kar bi morda še mogla dobiti za drag denar na tkzv. "svobodnem" trgu. Pokojnine so borne in starejši ljudje so začeli umirati. Gotove panoge administracije so popolnoma odpovedale. Mnogi uradnikov se še vedno preriva po uradih in dela dren in ubija vsako iniciativo. Titovi pretorijanci živijo le od prodaje svinca, bakra, manga in itd., ki ga mečejo na trg zapadu po cenah, ki jih diktira zapad. Naravno. Notranje ropanje v vseh panogah gospodarstva. Polom titove diktature pa se kaže tudi drugod. Tako naziv "tovariš" ni več edino zveličaven in ga je že začel spodrivati "buržujski" gospod. "Toliko za danes. Oglasil se Vam bom še in Vam poslal še več novic, da boste lahko svetu povedali, v kakem peklu še vedno žive ljudje pod titovo komunistično diktaturo."

Ljudska inšpekcija" pri sv. Lovrencu na Pohorju. "Ljudska inšpekcija" Klampfer in Vaupotič koristita bolj sebi kot pa ljudem. Na dan delitve blaga v okrajnem magacinu nista prej pustila odpreti trgovine, dokler nista sama nakupila blaga, ki jima je ugajalo in sicer sta nakupila vsak blago za eno obleko, za Hubertus plašč in druge stvari, zunaj je pa čakala kača ljudi. Po nakupu sta odšla, ne da bi bila pri razdeljevanju blaga navzoča. Klampfer je krojaču obljubil, da bo dobil tudi on blago, če mu takoj napravi obleko. — Pač lep dokaz za toliko opevano skrb "ljudske oblasti" za narod!

Titovo komunistično veličanstvo se z ostalimi komunističnimi velikaši vozari naokoli v razkošnem salonskem vagonu ali pa limozini. Za narod, kateremu je vsa leta prej obljubljal enakopravnost in boljše življenje pa mora biti dober tak vagon, kot vozi v kompoziciji vlaka na progi Ljubljana—Gorica. V

kompozicijo osebnega vlaka na tej progi je že dalj časa namreč vključen vagon ABh 12234 prvega in drugega razreda. Vagon je naravnost ostuden. Blago na sedežih je zakrpano z velikimi krpami raznih barv. Nesnaga v vagonu je tolika, da se potniki ne upajo vstati in se upravičeno zgražajo nad sedanjo upravo.

Dobro so živeli na račun drugih. Na komiteju za turizem in gostinstvo LRS ter pri podjetju za preskrbo in razdeljevanje pri gostinstvu LRS so odkrili velike tatvine, ki so jih povzročile osebe na odgovornih delovnih mestih. S tatvinami velikih količin olja, platna, masti, prave kave itd. so povzročili velikansko škodo okoli 36 milijonov dinarjev. Preizkava še ni zaključena in obeta še lepša odkritja.

Očala-luksuz? Neka N. V. se v Ljubljani režijskem tisku pritožuje takole: "V januarju mi je okulist predpisal nova očala. Prišla sem v Ljubljano, da kupim predpisane naočnike. Pritiskala sem kljuko za kljuko. Povsod isti odgovor: "Nimamo stekel, ali pa, imamo samo okvirje. Tako hodim zdaj že več kot pol leta — in z menoj tudi več drugih, vendar očal še nisem dobila. Ali so pokvarjene oči res tak luksuz?"

"Kulturne prireditve". V Ljutomeru so dobro obiskane "kulturne" prireditve, na katere vabijo s poudarkom, da bo za pijačo in jedačo poskrbljeno. Iz ideološkega in kulturnega vidika pa ne pomenijo prav nič. Nekaj primerov takih "kulturnih prireditev": Pri Miklavžu so priredili igro "Matiček se ženi". Že med predstavo so točili vino in so gledalci bili že precej "razgreti" in so sedeli z buteljškami v rokah ter prihajali in odhajali. Po igri veselica in ples. Stočili so 580 litrov vina, pojedli 450 kg težko kravo in lepega teleta. V Ljutomeru

Slovinci v Argentini

Buenos Aires

Ali si se že odločil, kateri koledar boš kupil za leto 1951? Najbolj zanimiv bo Koledar Svobodne Slovenije za leto 1951!

OSEBNE NOVICE

Družinska sreča. V družini Franceta in Marije Kogovšek so prejšnjo nedeljo dobili drugega sinčka. Čestitamo!

Poroka. V soboto, 11. oktobra, sta se poročila v Mendozi v cerkvi Cristo Obreiro gđ. Marija Brozina in g. Karel Kavka ml. Mladi par je poročil tamošnji slov. dušni pastir g. Malenšek. Čestitamo!

Mendoza

SLOMŠKOVA PROSLAVA

Društvo Slovencev v Mendozi je pri-

pa tisti dan ni bilo mesa za "zagotovljeno preskrbo". V pozni uri je bilo težko najti treznega človeka, drugi dan pa ljudi ni bilo na delo. Tej prireditvi je sledila druga — "kromnejša". Miklavževski mladinski "aktiv" je imel prireditev. Stočili so samo 210 litrov vina, glede jedače pa mladina ni hotela zaostajati za starimi: pospravili so kravo in tele. Zelo "agilna" je tudi sindikalna podružnica Jeruzalema—Svetinje: pri prikazovanju nepomembnega skeča so popili 500 l vina, posebna točka sporeda pa je bil tudi fantovski pretep. Dne 14. sept. je bilo okoli "zadružnega" doma in Ivanjčkovih veliko razdejanje: polomljene mize in klopi, med razmetanimi deskami razbite steklenice, na enem tečaju so žalostno visela polomljena vrata zadružnega doma. Prejšnji dan je bila namreč tu tudi "kulturna prireditev".

Zaradi črnih zakolov so bili kaznovani in Ptuj Stefan Frangeš iz Stopere, Elizabeta Franič iz Stopere, Franc Radislav iz Poljčan, Matevž Narat iz Čermožič Ignac Vračič iz Stopere, Stefan Kodrič iz Grdina in Janez Korež na 5 mesecev oči tri in pol leta.

Umrli so: Alojzij Kečelj, učit. v p. v Ljub., Marija Štimec, biv. babica v Ljub. Janez Hvastija, upok. mestnega vodovoda v Stožicah, Marija Sekovanič v Radovljici, Anton Čemažar na Jesenicah, Franc Lebar, šolska upravit. v p. v Celju, Tončka Paseta v Ljub., Marija Lemut iz Vrhpolja pri Vipavi, Marija Oblak, roj. Rožmane v Horjulu Evgenija Rožič, roj. Tekavčič v Ljub., Minka Tominc, roj. Borštnik v Ljub., Kristina Mihelič v Vinici pri Črnomlju, Franc Stepančič v Mariboru, Alojzij Goršič v Št. Juriju pri Grosupljem, Ivan Anžur v Polju Rudolf Radovan v Ljub., ing. Franc Brdar v Ljub., Jožefa Prhne, roj. Uršula Tomše, v Ljub., Mate Rudolf v Framu, Anton Črtar v Ljub., Alojzija Švent v Sv. Juriju ob Taboru, Uršula Weble, roj. Colarč v Novem mestu, Ivan Kuzma v Ljub. in Ivanka Vrečar, roj. Oblak v Ljub.

redilo 24. septembra ob 150. obletnici smrti škofa Antona Martina Slomška spominsko proslavo. Prireditev je bila v dvorani bratov maristov ter je nanjo res prišlo vse staro in mlado. Tudi ta prireditev je znova pokazala, kaj "drobiža" premoremo po slovenskih družinah v Mendozi; saj je bilo toliko teh nadebudnih malčkov, da bi skoroda imeli večino. Večino slovenske emigracije v Mendozi res tvorijo družine s številnimi nedoraslimi otroki. Ker je bila prireditev po svoji zamisli namenjena predvsem mladini, so tudi v programu pretežno sodelovali otroci. Po končanih litanijah v kapeli kolegija, so se sedeži v dvorani kaj brž napolnili. Na odrju je visela doprsna Slomškova slika v naravnih velikostih, ki jo je za to priliko v olju naslikal naš tuk. rojak g. Plahuta.

Proslavo je pričel društveni predsednik ravn. g. M. Bajuk, ki je poudaril pomembnost proslavljanja naših velikih mož vprav z besedami Slomška samega: "Kdor svojih slavnih prednikov ne časti, njih vrli naslednik biti vreden ni." Napovedal je tudi za bodoče vrsto drugih sličnih proslav naših velikih mož iz preteklosti.

Lik velikega škofa Antona Martina Slomška je lepo opisal naš dušni pastir g. Malenšek, ki je predvsem poudarjal delo velikega škofa na narodnem, verskem in prosvetnem področju.

Za uvod v mladinske deklaracije je pevski zbor zapel ponarodelo Slomškovo Preljubo veselje. K vsaki posamezni točki je za lažje in uspešnejše razumevanje podajal kratko razlago prof. B. Bajuk. Sledile so deklaracije naše dece, ki je nastopala posamič pa tudi v skupinah in vsem po otroško prisrčno predstavljala Slomška. Slišali smo nadalje v izvlečku Slomškovo znamenito pridigo o maternem jeziku. Po kratkem odmoru so otroci nastopili v dramatičnem prizoru, ki je po Slomškovi knjigi Blaže in Nežica v nedeljski šoli prikazal v kar najbolj izvirnih besedah nedeljsko šolo ob prihodu g. dekana. Otroci, ki jih je pomagal postaviti na oder g. Rudi Hirschegger, niso "igrali", ampak so šolsko "preizkušanje" kar zares doživljali; saj so do g. kaplana in g. dekana čutili kar resnično spoštovanje. Uspeh je bil zatorej tem večji. In sledeč verno izvirnemu besedilu je zbor k sklepu zapel Večernico (Glejte, že sonce zahaja). Ravn. M. Bajuk je nato razložil in v odlomkih prebral Slomškove besede o lepem petju, ki je izraz lepega srca, nakar je zbor za sklepni del prireditev zapel še 5 pesmi: En hriček bom kupil, Zdravica Slovincem, Predica (ženski zbor), Svetlo sonce se je skrilo (ženski zbor) in Lahko noč. Vse pesmi na prireditvi so bile kajpak Slomškove, v harmonizaciji ravn. M. Bajuka, Predica v Ipavčevi. Najbolj je vžgala Zdravica Slovincem.

Prireditev je bila zelo živahno razgibana. Pritegnila je k sodelovanju veliko število naših starejših in mlajših rojakov, kar je pestrost in zanimanje močno povečalo.

NOVI NASTOPI PEVSKEGA ZBORA

Naš pevski zbor je bil na prvo nedeljo v oktobru močno zaposlen. Ob trideset na 11 je v župni cerkvi v Las Heras pel lat. mašo. Povabila ga je tam. župnija za praznik farnega patrona sv. Mihaela ob sklepu farnega pripravljalega evharističnega kongresa za veliki evharistični kongres v Rosario.

Po končani maši so se pevci in pevke brž naložili na avtomobile in odhiti prav na drugi konec Mendoze v Godoy Cruz, kjer so se odzvali povabilu ondnega župnika pri farni cerkvi sv. Avguština, ki jo vodi jo. o avguštinčci. Župnija je praznovala prvo obletnico novoposvečene lične cerkvice in tako so naši pevci peli opoldne drugo lat. mašo, ki ji je ob koncu prisostvoval tudi naš mendoški škof. Ko je po končani maši

sedel med zbrano duhovščino k obedu, so mu naši pevci zapeli Slomškovo Zdravico, ki jo je poslušal z velikim veseljem in užitkom. Stopil je med pevce in jih pozdravil ter se za petje zahvalil. Na pripombo našega pevovodje, kako smo zelo veseli njegove obljube, da pojde z nami na romanje v El Challao, je prijazno pomahal z roko in dejal: "Na vsak način računajte z mano!"

Popoldne je zbor spet pel pri slovesni procesiji v Las Heras, ko so se oddotni verniki zbrali pred cerkvijo k evharističnemu nagovoru in blagoslovu. Zapel je Riharjevi Adoro te devote ter Lauda Sion Sallvatorem in blagoslovne pesmi ob blagoslovu.

FANTOVSKI IZLET

Dne 15. oktobra je tuk. fantovski odsek s predsednikom Stanetom Grebenem in g. kaplanom Malenškom napravil vesel izlet na Challao. Po kosilu smo se zbrali v krasnem mestnem parku. Z veseljem, sproščenim razpoloženjem smo se podali na pot. Kmalu za mestnim parkom se začne moreča kamenita puščava in svet se začne vzpenjati proti Predkordiljeram. V vročem soncu ožgana zemlja, polna jam in skal, obrašena s čudovitimi trnjem in z debelomesnatimi kaktusi vseh vrst, zadaj na obzorju pa samna ravnina, pusta in siva, kamor nese oko, napravi na človeka nekaj bolesten vtis.

Po poldrugi uri hoje smo prispeli do precej lične cerkvice na gričku Challao neposredno pod divje vkoničenimi skalnatimi mrtvinami gorami. Poklonili smo se Lurški Materi božji, zapeli slov. litanije ter Mariji priporočili svoje zadeve.

Nato smo se pa utaborili zadaj za cerkvico, kjer je na razpolago voda. Pripravili smo si asado, igrali žogo ter se zletali ob "ravbarju in žandarju". Poskušali smo se tudi v petju. Po končanem razvedrilu pa hajd na kolesa. Imeli smo jih ravno zadosti. Vsak kolesar je naložil še po enega tovariša, g. Cvetko celo g. kaplana. V divjem diru je poskakovala naša karavana po razriti cesti navzdol do mestnega parka.

Vsi veseli, da smo tako lepo preživeli skupno popoldan, smo se v mestnem parku razšli vsak na svoj dom.

SLOVENCİ PO SVETU

Australija

Svobodno Slovenijo prejemam redno, čeprav potuje dosti dolgo časa. Sedaj imamo tu pomlad, kakor jo imate tudi vi v Argentini. Vse je v lepem cvetju, tako, kakor nekda doma v Sloveniji, samo tako lepih dreves ni, kot so bila pri nas. So pa zopet druga drevesa, kakršnih nisem videl ne v Evropi in tudi v Afriki ne. Omeniti hočem eno vrsto Eucalyptus-a, ki ima cvetove svetlo roza barve in je njihov vonj posebno prijeten. Eucalyptus Paniculata.

Vem, da vas zanima, kako žive naši Slovenci tukaj. Različno. Kakor je kdo imel srečo. Eden je dobil dobro službo, drugi pa slabšo. Upoštevati morate (Nadaljevanje na 4. strani)

NA PRAZNIK KRISTUSA KRALJA, 29. OKTOBRA • V GLAVNI DVORANI NA RIO BAMBA 650 TOČNO OB 17. • SLAVNOSTNA PROSLAVA KRISTUSA KRALJA • NA PROGRAMU TUDI "SLEHERNIK" V REŽIJI N. JELOČNIKA • VSTOPNICE OD 5 DO 2 PESA SI NABAVITE ŽE V PREDPRODAJI NA VICTOR MARTINEZ 50

HUGO WAST

6 6 6

DRUGI DEL IVANE TABOR. — POSLOVENJENO S PISATELJEVIM DOVOLJENJEM.

"Tudi ta dva pustite naj gresta kamor hočeta! Ne bosta prišla daleč, se mi zdi."

Rahab in njena mati sta že izginili. Bilo je v tem nebotičniku od sto nadstropij več tajnih dvigal, ki so segala tudi pod zemljo. Tam je bil podzemeljski rov. To je bila še edina pot, ki ji ma je ostajala. Toda kam naj se skrijeja potem, da ju ne zajame sovraštvo ljudstva?

Gospa Hilda se je zjasnila pri prvih topovskih streljih.

"To je manjkalo meni: dobra topniška baterija pod vodstvom dobrega generala. Pa četudi ti topovi ne branijo mene, sem vendar le bolj mirna."

Dvigalo ju je izločilo v kleti pred vhodom v nov rov, ki se je potem razdelil na več strani.

"Pojdi tukaj, mama!" je rekla Rahab ukazujoče. "Imam misel!"

Njena mati ji je sledila. Bili sta petdeset metrov pod zemljo. Vsakih dvajset sekund sta čutili, kako se stresa oplotje iz cementa, ki je okrog in nad njima. Generalova artilerija je začela s

svojim strahotnim govorom in je zanesla paniko med tolpo, ki je od vrgla orožje in zbežala na vse strani stranskih ulic. Oddelek konjenice je počistil trg.

To noč je izšlo prvo sporočilo nove vlade in se je glasilo:

"Država se je pokazala odporna proti notranjim sovražnikom in jih je pometla z enim zamahom železne metle. Zdaj se moramo postaviti odporno proti zunanemu sovražniku, ki je udaril na našo Patagonijo. Vsi Argentinci so poklicani pod orožje. Bog reši domovino!"

IV. Poglavje.

ARGENTINA V VOJSKI.

Generalovo povelje, pozivajoče na boj proti napadalcu, je vzbudilo veliko revolucijo med demagogi.

Anarho-marksiisti niso imeli več Boga, temveč so ga nadomestili s "suverenostjo" "ljudstva", in niso imeli drugih cerkva kot "mitinge" in "ljudske odbore". Tu so častili svoje "boštvo", se pravi: častili so sami sebe, kajti od "vlade ljudstva" ni ostalo drugo, kot volja last-

42.

ne stranke. In v te "odbore" so se zatekali, da bi se dogovarjali, kako sabotirati mobilizacijo, in preklinjali "vojne zločine", kakor je naslov neke argentinske knjige, ki so jo vlade vedno znova ponatiskovale in razširjale kakor Biblijo.

Kadar namreč anarhomarksisti nimajo priložnosti ropati, moriti, klati in požigati, tedaj oznanjajo humanitarna gesla in odstopajo od vsakršne krutosti.

Dvajset let je gospa Hilda s posebno ljubeznijo podpirala govornike teh "komitejev", dajajoč jim za preskrbo milijone in milijone "marksov", da so se naučili debatirati; in potem jim je dala na stotine poslanskih klopi, da so lahko izvajali svojo "umetnost govorenja". Tako se je zgodilo, da je Argentina v tem času imela gotovo najboljše govornike sveta.

Veljala je za narodni ponos zavest, da se njihovi govori slišijo prav na lunu, in da so poslušalci po vsem svetu, kakor hitro so zaslišali to buenosaireško predmetno esperantstvo, na valovih radia, takoj prenehali z drugimi oddajami in se navduševali nad tem valom tako izrednega govorništva.

Kako lepo smo govorili Argentinci leta 1996, ko je na nas udarila čilenska vojska!

Po štirih dneh takih govorov, so ti sovražniki "narodne obrambe" lahko ugotovili, da so se skoraj vsi dnevniki

postavili v službo "vojaškega škornja", se pravi: nove vlade.

Ozlovoljeni zategadelj in ker ne bi hoteli pustiti poginiti svojih deset tisoč "ljudskih komitejev", so se vrgli na ulice, propovedajoč državljansko vojsko in smrt vsem časnikařem.

"Ljudstvo ne bo osvojenjeno, dokler ne bo zadnji uživalec sončničnih semen obešen na čevah zadnjega pisarja", je oznanil eden izmed teh govornikov, hoteč posnemati kruto barbarstvo D'Alemberta.

In začel je goreti Buenos Aires na štirih delih mesta in potrdila se je žalostna resnica, da je Narod duhovno razdeljen in da je prišla ura, o kateri govori Evangelij: "Vsako kraljestvo, ki bo razdeljeno proti samemu sebi, bo razdejano."

V Argentini so bile tedaj tri stranke, ki so se borile med seboj na smrt: anarho-marksiisti, židje in nacionalisti.

Najprej anarhomarksisti, ki so bili večinoma priseljenci drugih narodov, privabljeni v Argentino po velikodušnih zakonih, ki niso delali razlike med kriolci in tujci. Immigrant, ki je prišel večeraj, je bil lahko danes že izvoljen za predsednika države! Edini privilegij, ki ga je imel v Argentini Argentinca, ki se je tu rodil, je bil ta, da se je lahko dal ubiti za domovino. Razume se, da se tujec ne bo dal ubiti za državo, katera ni njegova, in se je zato izogibal te nevar-

nosti.

Da so se anarhomarksisti zgražali pred vojno? Da, vojna je zločin. Toda samo takrat, kadar je šlo za obrambo države in so jo vodili disciplinirani vojskovodje, ki so dali ustreliti dezertarje in bandite.

Nasprotno pa se jim je zdela državljanska vojna, ki ovira javno službo, razdira javna poslopja, rop bank, odpira ječe razbojnikom, tatovom in morilecem, ki zažiga, ubija in posiljuje prebivalstvo, da, taka državljanska vojna se jim je zdela nadvse sveta: bila je "pravica ljudstva".

Na drugem mestu so bili židje, od katerih je ostalo po zadnjem preganjanju samo še tri milijone.

Toda kljub temu so bili močni za tajna posvetovanja svojih Kahalov, in s pomočjo svojih denarnih neizčrpnih zalog.

Na tretjem mestu so bili nacionalisti, ki so živeli skriti, toda pripravljajoče se za veliko borbo za Boga in Domovino.

Ni jih bilo mnogo v primeru s prvima dvema. Ne več kakor dvestotisoč mož je bilo vpisanih v njihovih tajnih zapisnikih. Kako naj se torej bore proti dvajsetim milijonom?

V Bibliji se je nekaj vojščakov Juda Makabejskega, ko so videli prihajati strahovito sirska vojsko, vprašalo samo sebe: "Kako naj se mi, ki nas je tako malo, borimo proti tem ogromnim množicam?"

(Nadaljevanje s 3. strani)

namreč, da morajo biti vsi novonaseljenci najprej delavci. Šele, če pristanejo na tako ročno delo, potem jim približno po kakih šestih mesecih dajo malo boljša mesta. Je pač treba dostikrat precej potrpeti. Plače so še nekam dobre za samce, za družine je pa drugače. Razlika v plači je pa zopet ta, da morajo samci plačevati samski davek, kar je precej. Približno 15—20% od zaslužka. Hrana ni draga, pač pa obleka. Drage so tudi, cigarete. Pa napovedujejo, da bodo še dražje. Vsak novonaseljenec se mora tudi držati pogodbe, ki jo je podpisal ob prijavi za Avstralijo. Sreča je gotovo, da pri delu nikogar ne priganjajo, ker moramo delati tako kot domačini: počasi. Za stanovanje tudi ni lahko. Nekateri novonaseljenci so si že nekaj prihranili in si kupili zemljo, da si bodo na njej postavili hiše. Slovenci smo raztreseni po celi Avstraliji. Povsod naletiš na koga. Nekaj so jih poslali tudi zelo daleč v notranjost v tkzv "Bush", kar je po naše v gozdne predele.

Naj bo za danes zadosti. Prihodnjic se Vam bom že še oglasil. Vse Slovence v Argentini najlepše pozdravljam in jim želim mnogo srege.

K. M.

Društveni oglasnik

Društvo Slovencev vabi vse člane in članice, da se udeležijo članskega sestanka, ki bo v nedeljo 29. oktobra 1950 ob 11.15 to je takoj po slovenski maši. Sestanek bo v dvorani Salezijanskega zavoda na Belgrano. Na sporedu sestanek je razgovor o pomočilih odbornikov za preteklo poslovno dobo, ki so bila te dni vsem članom razposlana, razgovor o nadaljnjem društvenem delovanju v novi poslovni dobi in o postavitvi lastnega društvenega doma in pa razgovor o ustanovitvi Vzajemne pomoči Društva Slovencev.

V nedeljo 12. novembra 1950, prav tako ob 11.15 in na istem kraju, pa bo redni letni občni zbor Društva Slovencev, katerega naj se udeleže vsi člani in članice.

Ker bo tako na članskem sestanku 29. 10. kakor tudi na rednem letnem občnem zboru razgovor o ustanovitvi Vzajemne pomoči in sicer na podlagi izida pismene glasovanja o tem vprašanju, prosi odbor Društva Slovencev vse člane in članice, da takoj, in prav vsi pošljejo pismene izjave na društveno pisarno. Ker bi društveni odbor rad vedel za tozadevno mnenje članstva še pred občnim zborom, naj člani pošljejo odgovore najkasneje do 5. novembra.

Društvo Slovencev je doslej izplačalo posmrtnine za pet smrtnih primerov. S smrtno Franca Kovača je bil izčrpan peti posmrtninski prispevek, tako da je sedaj na razpolago denar samo še za en smrtni primer.

Zato društveni odbor prosi vse člane, ki niso doslej še plačali dvakrat po tri pesose, da to takoj store in plačajo še tri pesose za nove tri smrtnne primere. Vse člane pa, ki so 6 pesov posmrtninskega prispevka že vplačali, prosi, naj vplačajo znova 3 pesose za nove tri smrtnne primere.

Slovenski begunec v italijanskem taborišču v Fraschete prosi na zimsko obleko, perilo in obutev. Kdor bi mu bil voljan pomagati, naj obleko ali kar ima na razpolago, prinese v društveno pisarno na Victor Martinez 50.

Zakonski par z otroki ali brez njih dobi takoj dobro mesto na kmetiji blizu Buenos Airesa (15 km km od Capitala). Spoznati se mora na vrtarstvo, rejo krave in kokoši. Poleg stanovanja in hrane plača \$ 300. Pojasnila v uredništvu lista.

Mesto dobi v Olivosu tudi dekle za pospravljanje in čuvanje otrok. Plača \$ 250. Informacije v uredništvu lista.

Kadar potrebujete prevode dokumentov iz kateregakoli jezika (overovljene pri traductor publico), nasvete in pomoč pri iskanju državljanstva, argentinskih potnih listov za tujce, legitimacij, dovoljenja za vselitev itd., se obrnite na g.

SIMONA RAJERJA

Dobite ga vsako nedeljo po slov. maši na Belgrano.

V A J E N C A
 sprejme slovenska
 strojna delavnica
B. SELJAK
 DEL PARAISO 259
 Santos Lugares Km. 9
DARILA

ŽIVILA, TEKSTILNO BLAGO,
ZDRAVILA.
ZA VSE DRŽAVE.

Iz Buenos Airesa pošiljamo 5 kg težke pakete v Jugoslavijo, Avstrijo, Nemčijo, Čehoslovaško in druge države: Posteljino, srajce, blago, čevlje, usnje, rabljeno obleko: mast, slanino, šunko, med, salame in čokolado.

PANETH y Cía.
DIAGONAL NORTE 501 — Of. 810
T. E. 30-7352

Imprenta "Dorrego", Dorrego 1102 - Bs. Aires

OBVESTILA**PRIJAVE V ZBOR "GALLUS"**

Slovenski pevski zbor "Gallus" prične v kratkem z novo študijsko dobo ter vabi vse rojake, ki imajo posluh in veselje do petja, ad prijavijo svoj pristop k zboru. Kot doslej, bo zbor tudi v bodoče sistematično gojil predvsem slovensko narodno in umetno, cerkveno in svetno pesem, nudi pa bo članom tudi priliko za spoznavanje svetovne vokalne literature ter v mejah možnosti tudi vsaj nekaj teoretične in pevsko-tehnične izobrazbe. Da bi zbor svoje delo lahko čim uspešneje vrsil, želi število sodelujočih še pomnožiti ter zato prosi, da se vsi, ki bi želeli pristopiti k zboru in v njem redno sodelovati prijavijo najpozneje do 15. novembra pismeno (z navedbo svojega naslova) ali pa osebno naravnost pevovodji ali kateremukoli članu zbora.

★

Iskreno vabljeni vsa slovenska dekleta v Buenos Airesu in okolici k proslavi Kristusa Kralja, ki bo v nedeljo 29. oktobra ob petih popoldne v dvorani kolegija "La Salle" Rio Bamba 650, prav v bližini Plaza Congreso.

Ta praznik je tudi poseben praznik dekliske organizacije, zato s čim večjo udeležbo izkazimo čast našemu Kralju. Odbor SDO

IZŠEL JE ZEPNI**MISIJSKI KOLEDARČEK 1951**

ki prinaša nad 30 strani koledarskega dela, 70 strani lepega besedila in okrog 60 strani papirja za beležke pri posameznih mesecih in na koncu. Vse na močnem, belem papirju in trdno vezano.

Cena za Argentino 3 pese za izvod, za ostale dežele pol USA dolarja.

Dobi in naroča se na Victor Martinez 50, Buenos Aires.

KUPITE IN NAROČITE GA, DOKLER NE POIDE!

CERKVENI OGLASNIK

Zunanja proslava praznika Kristusa Kralja za Slovence bo v nedeljo 29. oktobra ob 17. uri v kolegiju šolskih bratov v ulici Rio Bamba 650.

Z udeležbo pokažimo zvestobo Kristusu Kralju!

Žalno opravilo za Slovence bo na Charitati v Jugoslovanski grobnici na praznik Vseh svetnikov ob 16. popoldne.

Počastite z udeležbo spomin svojih pokojnikov, ko ne morete obiskati njihovih grobov.

Na pokopališču bo najprej govor, nato pa molitve za rajne.

SLOVENC! POZOR!

Po Rdečem križu na Reki (Fiume) pošilja moko v vrečah in ostale večje pošiljke vsakovrstnih živil znano izvoziško podjetje

J. FABRIS & Co., NEW YORK

Pojasnila dajejo zastopniki za Južno Ameriko
BUENOS AIRES, CALLE ESTADOS UNIDOS 4359
 Telefon 60-7080
 Uradne ure: od 15.30—19.30 ure.

Iz Buenos Airesa pošiljamo za Vas pakete z izbranimi živili pod najugodnejšimi pogoji in to:

"OTROŠKI PAKET"

1 kg mlečnih bonbonov "Marilo"
 1 kg medu
 1/2 kg mleka v prahu
 1/2 kg bonbonov "Viena"
 1/2 kg najfinejših testenih (cabellos de angel)
 1/2 kg fine marmelade (marelične ali pomarančne)

Cena \$ 44.—

"VELIKI OTROŠKI PAKET"

2 kg mlečnih bonbonov "Marilo"
 2 kg medu
 1 kg mleka v prahu
 1 kg bonbonov "Viena"
 1.50 kg najfinejših testenih (cabello de angel)
 940 gr fine marmelade (marelične ali pomarančne)

Cena \$ 79.—

POSEBNA PONUDBA

3 kg medu, netto
 2 kg marmelade, brutto

Cena \$ 49.—

9 kg testenin, brutto

Cena \$ 47.—

Vsi navedeni predmeti so prvovrstni, pravilno pakirani in prihajajo v dokazano dobrem stanju. V gornjih cenah so vračunani vsi stroški za odpošiljatev in pakiranje (zaboj iz vezane plošče in močno prevezan z jekleno vrstico in plombiran) in poština do hiše prejemnika. Urađujemo dnevno, razen nedelj, od 16. do 19. ure

PAKETI "ATLANTICO"

LAVALLE 885, I. nadstropje, of. 6

BUENOS AIRES

CANGALLO 439, Oficina 602

"TRANSITO"

ENCOMIENDAS INTERNACIONALES

T. E. 34-9185

URADNE URE: OD 9. DO 18.

BOŽIČNI PAKETI

POŠTNI PAKETI SO ZAVAROVANI PROTI POPOLNI ALI DELNI IZGUBI ZA VSE DRŽAVE

Naslovljenec dobi paket brez vsakih stroškov v šestih do devetih tednih, kakor je pač država, v katero je paket namenjen. Vročitev paketov garantiramo. Plačilo zavarovalnine pa izpade v primerih višje sile kot n. pr. mednarodne vojne ali državljanske vojne itd.

KAKOVOST PAKETOV: VSE BLAGO JE PRVOVRSTNO.

Ta cenik razveljavlja vse dosedanje cenike.

No. 1 \$ 33.—
 2,25 kg riža
 2,25 kg sladkorja
 No. 2 \$ 33.—
 4,5 kg riža
 No. 3 \$ 33.—
 4,5 kg sladkorja
 No. 4 \$ 38.—
 1 škatla (1140 g neto z govejim jezikom)
 3 kg riža
 No. 5 \$ 43.—
 4 škatle (4 kg neto) čebelnega medu
 No. 6 \$ 44.—
 2 kg riža
 2 kg svinjske masti
 No. 7 \$ 44.—
 4 kg mila za pranje
 300 g toaletnega mila
 No. 8 \$ 45.—
 2 kg svinjske masti
 3 konserve govejega mesa
 1 steklenica mesnega izvlečka
 1 konzerva paradižnikove mezge
 No. 9 \$ 45.—
 2 kg moke
 2 kg sladkorja
 400 g dišav

No. 10 \$ 48.—
 1 kg surove kave Santos
 2 kg sladkorja
 1,5 kg riža
 No. 11 \$ 48.—
 4 kg neto svinjske masti
 No. 12 \$ 48.—
 2 kg riža
 1 kg govedine (pecho de vaca)
 2 konservi z govedino
 1 steklenica mesnega izvlečka
 No. 13 \$ 54.—
 1 kg prekajene slanine
 1 kg svinjske masti
 2 kg čebelnega medu
 No. 14 \$ 55.—
 1 kg Santos kave v zrnju
 3 kg neto čebelnega medu
 No. 15 \$ 55.—
 10 konserv govejega mesa
 No. 16 \$ 56.—
 2 kg neto svinjske masti
 2 kg prekajene slanine
 No. 17 \$ 58.—
 1 kg Santos kave v zrnju
 3 kg neto svinjske masti
 No. 18 \$ 60.—
 4,5 kg riža
 4,5 kg sladkorja

No. 19 \$ 60.—
 9 kg riža
 No. 20 \$ 60.—
 9 kg sladkorja
 No. 21 \$ 67.—
 2 konservi 2280 g neto z govejim jezikom
 6,5 kg riža
 No. 22 \$ 75.—
 2 kg Santos kave v zrnju
 1,5 kg sladkorja
 1 kg riža
 No. 23 \$ 78.—
 3 kg moke
 3 kg sladkorja
 2 kg čebelnega medu
 400 g dišav
 No. 24 \$ 80.—
 8 konserv (8 kg neto) s čebelnim medom čistim
 No. 25 \$ 87.—
 8 kg neto svinjske masti
 No. 26 \$ 87.—
 1 kg Santos kave v zrnju
 2 kg sladkorja
 2 kg svinjske masti
 2 kg riža
 1 kg govedine (pecho de vaca)
 1/2 kg marmelade

No. 27 \$ 96.—
 1 konzerva z govejim jezikom (1140 g)
 1 kg slanine
 2 kg svinjske masti
 1 kg riža
 1 kg čebelnega medu
 1 kg sladkorja
 1/2 kg kakaa
 No. 28 \$ 15.—
 450 g Santos kave v zrnju
 No. 29 \$ 17.—
 450 g izbranih dišav
 No. 30 "Božič" \$ 150.—
 1 kg Santos kave v zrnju
 1 kg sladkorja
 1 kg marmelade
 1 kg čistega čebelnega medu
 1 kg svinjske masti
 1 kg prekajene slanine
 1,14 kg govejega jezika
 1 steklenica (100 g) mesnega izvlečka
 1 manjša konzerva s svinino
 250 g angleškega kakaa
 200 g Ceylon čaja
 400 g izbranih dišav
 No. 31 \$ 38.—
 4,5 kg moke
 No. 32 \$ 80.—
 4,5 kg moke
 4,5 kg sladkorja